והדר חייל בין השמשות דר' יוסי והאי תנא סבר בין השמשות דר' יוסי מישך שייך בדר' יהודה/ ת"ר הרואה כתם מטמאה עצמה וקדשים למפרע דברי רבי, ר"ש בן אלעזר אומר קדשים מטמאה, עצמה אינה מטמאה שלא יהא כתמה חמור מראייתה והא מצינו כתמה חמור מראייתה לענין קדשים! אלא תני הכי ר"ש בן אלעזר אומר אף קדשים אינה מטמאה שלא יהא כתמה חמור מראייתה לכל דבר ת"ר ראתה כתם ואחר כך ראתה דם תולה כתמה בראייתה מעת לעת דברי רבי, ר"ש בן אלעזר אומר יומו. א"ר נראין דבריו מדברי שהוא מתקנה ואני מעוותה מתקנה, עוותי מעוית לה! אמר רבינא איפוך רב נחמן אמר לעולם לא תיפוך שהוא מתקן הלכותיה לידי זיבה ואני מעוות הלכותיה לידי זיבה. בעי מיניה ר' זירא מר' אסי כתמים צריכין הפסק טהרה או לא! אשתיק ולא א"ל ולא מידי, זימנין אשכחיה דיתיב וקאמר תולה כתמה בראייתה מעת לעת דברי רבי, אמר ר"ל והוא שבדקה ורבי יוחנן אמר אע"פ שלא בדקה, א"ל מכלל דכתמים צריכין הפסקת טהרה! א"ל אין, והא זימנין סגיאין בעא מינך ולא אמרת ולא מידי! *דלמא אגב שיטפך אתיא לך! א"ל אין אגב שיטפאי אתיא לי: **מתני'** הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף נדה תחלת זיבה וסוף זיבה, יום ארבעים לזכר ויום שמונים לנקבה בין השמשות לכולן הרי אלו טועות א"ר יהושע עד שאתם מתקנים את השוטות באו ותקנו את הפקחות: **גמ'** תחלת נדה וסוף נדה, תחלת נדה וסוף זיבה היא! אמר רב חסדא הכי קאמר הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף זיבה, ובשביעי לנדתה סוף נדה ותחלת זיבה: א"ר יהושע עד שאתם מתקנין את השוטות כו': הני שוטות

וסדר. מתחיל דרבי יוסי וספקא הוא: **מישך שייך בדרבי יהודה.** שמבלע הוא בתוך של רבי יהודה וכיון דלדידיה בעינן כל בין השמשות דרבי יהודה הרי בדקה בשניהם: **מטמאה עצמה.** הרואה כתם מטמאה עצמה לטהרות [וקדשים]: **למפרע.** עד שעת הכבוס: **חמור מראייתה.** למפרע דלראייתה לא הוי אלא מעת לעת וכתמה עד שעת הכבוס: **והא מצינו כו'.** דהא מודה ר"ש בן אלעזר בקדשים דמטמאתן למפרע עד שעת הכבוס: **ראתה כתם ואח"כ ראתה דם.** תוך מעת לעת: **תולה כתמה בראייתה.** ואמרינן האי כתם מדם נדות זה הוא וטהורה מלטמא עד שעת הכבוס אלא משמלאתו ולהבא: **יומו.** אם ראתה בו ביום תולה ואם שקעה חמה אף על פי שראתה בתוך מעת לעת אינה תולה: **שהוא מתקנה.** מיקל עליה וכיון דכתמים דרבנן נראין דברי המיקל ולקמן פריך עוותי מעוות לה דהא ר"ש בן אלעזר מחמיר: **איפוך.** ואימא נראין דברי מדבריו: **הוא מתקן הלכותיה לידי זיבה.** לענין זיבה הוא מיקל לדידיה היכא דלא חזיא בו ביומא תלינן כתמה בראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה מתחילין עד יום ח' לראייתה, לרבי מונה מיום מציאת כתמה ואף להקל ולטבול בליל שביעי לכתמה אם פסקה ומיום ח' לכתמה הוו ימי זוב ונמצא רבי מחמיר לענין זיבה דכי חזיא בח' לכתמה אמרינן יום זיבה הוא וצריכה לשמור השיעי יום כנגד יום ואם תראה שנים עמו תהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מצריך שימור ואם תראה שנים עמו לא תהיה זבה, נמצא אני מביאה ע"י כתמה לזיבה אבל איהו לא: **צריכין הפסק טהרה.** בשביעי לטבול בערב צריכה לבדוק בין השמשות להפסיק בטהרה או לא: **זימנין.** פעם אחרת: **אשכחיה.** רבי זירא לרבי אסי: **דיתיב וקאמר.** הך מלתא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל והוא שבדקה בין השמשות של שביעי לכתמה להפסיק בטהרה, אבל לא הפרישה בטהרה גליא דעתה דמיום ראייתה נקטה מנינא דידה והיא גרמה לעצמה להבדיל כתמה מראייתה וכתמה מטמא למפרע מיום לבישה ורבי יוחנן אמר אף על פי שלא בדקה דכיון דיכולה לתלות לאו בגילוי דעתה תליא מלתא ולא מפסדא בהכי: **א"ל רבי זירא לרבי אסי.** מדפליגי רבי יוחנן ור"ל לענין תליא בבדקה ולא בדקה מכלל דאורחא הוא לבדוק ביום שביעי לכתמה ולהפסיק בטהרה: **שיטפך.** ריהטך: **מתני'** **הרואה יום אחד עשר בין השמשות.** וספק יום הוא והוי דם זיבה או ספק לילה ותחלתו נדה: **תחלת נדה וסוף נדה כו'.** ובגמרא פריך תחלת נדה וסוף זיבה היא והויא טועה ובע"כ תשב שבעה ואם ראתה לסוף שבעה יום אחד נחמיר עליה ונאמר ראיה ראשונה סוף זיבה הואי והשתא הויא תחלת נדה ותשב שבעה ואם שלשה תראה נחמיר עליה ונאמר ראייה ראשונה תחלת נדה הואי והשתא זבה וצריכה שבעה נקיים ולא תשב *ארבעה והן וכן לעולם היא מקולקלת ותקנתה כדמפרש בערכין (דף ח.): **יום ארבעים לזכר ויום שמונים ללידת נקבה בין השמשות לכולן.** כלומר באיזה מאלו שראתה בין השמשות הוי האי בין השמשות ספק טמא ספק טהור ואם תראה ליום שמיני ספק נדה ספק שומרת יום כנגד יום וכן לעולם עד שתפסוק כדי שיעור המפורש לה בערכין: **את השוטות.** את הטועות כגון אלו שראו בשעת הספק: **באו ותקנו את הפקחות.** הרואות בשעה ודאית וצריכין אנו לתקן פתחיהן ולפרש ימי שימורן ותשמישן כדמפרש בברייתא בגמרא: **גמ'** שוטות

עצמה וקדשים. פירש בקונטרס עלמה לטהרות ותימה אמאי איצטריך למתני קדשים דכ"ש הוא וי"ל דמשום רשב"א נקטיה דמסיק דאפילו קדשים אינה מטמאה א"נ תנא קדשים לגלויי דעלמה אף לטהרות ומיהו ליכא דעלמה לא משמע לטהרות ועוד קשה לרשב"א אכתי הוי כתמה חמור מראייתה דהא איהו גופיה אמר בסמוך דתולה בראיית יומו אבל כתם שמלאה ביום שלפני הראייה טמאה למפרע ומקולקלת למניינה משעת כבוס ונראה לפרש דעלמה היינו שמקולקלת למניינה משעת כבוס ורשב"א פליג אתרוייהו דאינה מקולקלת למניינה ולא מטמאה קדשים אלא מעת לעת והא דקאמר רשב"א בסמוך דתולה כתמה בראיית יומו הא כתם דאתמול לא תליא בראייה לאו משום שהיא מקולקלת בכתמה דאתמול משעת כבוס אלא ע"י ראייה דהשתא וכתם דאתמול היא מקולקלת דלא ידעה אי מניא מהיום או מכתם וא"ת אכתי כתמה חמור מראייתה דבכתמה היא מקולקלת למניינה מעל"ע אבל בראייתה אע"ג דלקדשים ולטהרות מטמאה מעל"ע מ"מ אינה מקולקלת דמונה מיום שראתה וי"ל דלא חייש רשב"א אלא שלא יהיה כתמה חמור מראייתה בזמן לטמאות יותר מעל"ע:

איפוך. פ"ה נראין דברי מדבריו א"נ איפוך שהוא מעוותה ואני מתקנה והמחמיר עדיף:

שהוא מתקן הלכותיה לידי זיבה. פ"ה דלר"ש אם ראתה בח' ופי' וי' לכתמה לא הויא זבה ולרבי דתולה כתמה בראייתה הויא זבה ואין נראה דלר"ש נמי הויא מקולקלת למניינה כדפרישית לעיל ואדרבה ר"ש מחמיר ספי שמטמא מתחלת הכתם מעל"ע ומה שפירש נמי דלרבי טובלת בשביעי לכתמה ומשמשת אין נראה להקל כולי האי ולא תלינן כתמה בראייתה ונראה כפר"ח כשמלאה הכתם ביום הראייה לרבי דתלי כתמה כל מעת לעת בראייה היא מקולקלת כל מעת לעת והויא כאילו ראתה שני ימים יום הראייה ויום שלפניו ואם ראתה גם למחר הויא זבה אם עומדת בימי זובה ולר"ש דלא תלי אלא יומו א"כ לא חשבינן כאילו ראתה אתמול ולא תהיה זבה עד שתראה עוד שני ימים והיינו ר"ש מתקנה ורבי מעוותה דר"ש מיקל טפי א] ומיהו אם ראתה היום ואתמול ומלאה כתם רבי שמעון מחמיר כדפירשנו:

צריכה הפסק טהרה. פ"ה צריכה בדיקה להפסיק בשביעי לכתמה כדי לטבול בערב ופירש דלר"ל אם בדקה בשביעי לכתמה דגליא דעתה דכתמה מראייתה הוא ב] אבל לא בדקה ומונה מן הראייה פירש לפי שיטתו ואין נראה דאין לה לטבול בליל שמיני לכתמה דרבי לא אמר שתולין כתמה בראייתה בודאי אלא בספק כדפי' ותו היכי מוכח מהכא דבכתם צריכה בדיקה בשביעי דשאני הכא שראתה ראייה ודאית ותו אדרבה מדקאמר רבי יוחנן אע"פ שלא בדקה בשביעי לכתמה טובלת לערב א"כ אינה צריכה בדיקה ונראה לפרש צריכה הפסקת טהרה בין הכבוס למציאת הכתם דדלמא הא דתלי רבי כתמה בראייתה ולא מטמא משעת כבוס היינו כשבדקה בין כבוס למציאת הכתם וקאמר ריש לקיש והוא שבדקה פירוש סמוך למציאת הכתם תוך מעת לעת אבל אם יש מעת לעת (א) מבדיקה למציאת הכתם מטמאין לה למפרע עד שעת הבדיקה ורבי יוחנן אמר אף על פי שלא בדקה פירוש סמוך אלא יש מעת לעת בין בדיקה למציאה אפילו הכי תלינן הכתם בראייתה כיון דמשעת כיבוס ליכא מעת לעת נמי ליכא אלמא לכולי עלמא צריכה הפסק דאין נראה לומר דלרבי יוחנן אע"פ שלא בדקה כלל קאמר דכולי האי לא הוה פליג אריש לקיש:

וארבעה

תוספי הרא"ש

דאי קיימא בימי זיבת והיום מצאה כתם ולמחר ראתה לר' לא הויא זבה גדולה דלא לשתים לומר דבתרי זימני חזיתיה: ואמר ריש לקיש והוא שבדקה לעיתו לא בדקה ספלינן הכתם לשתי ראיות והויא זבה גדולה אפי' לר' ואפי' ר' יוחנן לא שראתה לבסוף רגלים לדבר שהכתם נמשך אחר הראיה אבל אם לא ראתה מודה לתרוייהו כתמים בלא ראיה צריכין הפסק טהרה ואם לא הפסיקה בטהרה אפי' נמ אחד ספלינן ליה לתלתא ראיות לתלתא יומי וע"כ תרוייהו איירי אליבא דרבנן אין בכתמים משום זוב דליכא למימר דאיירי לר' מאיר דמתניתין אבל לרבנן א הרא דמסתמא אליבא דהילכתא א) הוינו דקיי"ל כרבנן דמתניתין דתני ר' חנינא בן חכמים ועוד מאי דוחקיה דר"ל לאוקמי כר"מ והוא שבדקה לוקמה כרבנן אע"ג שלא דתרוייהו מוקמי לה אליבא דרבנן כדפרישית:

א) נראה דצ"ל אליבא דהלכתא פליגי דוודאי קיי"ל כרבנן

ר שתראה גם למחרת מ"מ כשרואה ביום כתמה ר' שמעון מיקל טפי. ור"ם היה מיישב פרש"י לת בשביעי לכתמה דהכא מיירי כגון שביום מציאת הכתם חזת ווסתה. ואע"ג דאמרינן בפ"ק וסת כתמה שמא למפרע היכא דראתה בתוך מעת לעת למציאת כתמה יש תלים לדבר דבשעת תה כיון דבשוק של טבחים לא עברה. והא דאמרינן לעיל פרק כל היד אשה שיש לה ווסת תה ולא בדקה ולבסוף ראתה חוששת לווסתה וחוששת לראייתה. ומסיק להך לישנא דקסבר תא אלמא אפי' למ"ד ווסתות דאורייתא חוששת לשניהם. וי"ל שאני התם שלא מצאתה תה כי הכא א"נ י"ל דלעיל איירי כשראתה אחר מעת לעת לווסתה ומצינא למימר דר' למעוטי ל היד דווסתות דאורייתא גבי הרואה דם מחמת מכה. ואע"ג דדחי לה תלמודא לעיל דלכ"ע יריא בעלמא הוא. א"נ אפי' אי ס"ל ווסתות דרבנן כיון דיש רגלים לדבר כל כך שעת יאת הכתם ולא עברה בשוק של טבחים וראתה דם בתוך מעת לעת ודאי מגופה אתא:

הגהות מהר"ב רנשבורג א] תוס' ד"ה שהוא מתקן כו' ומיהו אם ראתה היום ואתמול מצאה כתם וכו' כצ"ל: ב] ד"ה צריכה הפסק וכו' אבל לא בדקה מונה מן הראייה כו' כצ"ל: ג] בעין משפט אות ד [illegible] נ"ב צ"ל ועי' פי"א הלכה י"א והכשגות והכ"מ שם:

נד א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הל"ג סמג לאוין קיא:

נה ב ג מיי' שם והלס"ו סמג שם:

נו ד מיי' שם הלס"ו יז יח וע"ש בהשגות וכמ"מ ג) סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קצ סעי' א:

נז ה מיי' פיו מהל' איסורי ביאה הל"ט:

נח ו מיי' שם ופי"א הל"כ ופ"ח הלס"ו:

נט ז מיי' שם פיז הל"ט:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה צריכה כו' מעל"ע מן הבדיקה:

גליון
הרואה כתם מטמא עצמה וקדשים למפרע עד שעת כיבוס